

ВІДГУК

наукового керівника на дисертаційну роботу М.Г. Снопенка на тему «Інструментарій удосконалення системи управлінського впливу на підприємствах», яку подано на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 073 "Менеджмент"

Актуальність теми дисертаційного дослідження М. Г. Снопенка на тему «Інструментарій удосконалення системи управлінського впливу на підприємствах» зумовлена посиленням турбулентності умов функціонування підприємств, воєнно-безпековими викликами, цифровими трансформаціями та зростанням вимог до адаптивності й результативності управління. За таких умов особливої значущості набувають питання діагностування стану системи управлінського впливу, виявлення чинників втрат управлінської конверсії, а також розроблення і впровадження інструментарію, здатного забезпечити керованість, узгодженість та відтворюваність управлінського впливу. У зв'язку з цим розроблення теоретико-методичних засад та практичного інструментарію удосконалення системи управлінського впливу є актуальним науково-прикладним завданням. Тому тема дисертаційної роботи Михайла Снопенка є актуальною і, водночас, з наукової точки зору перспективною.

В основу дослідження М. Г. Снопенка покладено положення сучасної теорії менеджменту, концепції управлінського впливу, організаційного розвитку та системного підходу до управління підприємствами. Методологічною основою роботи стали наукові підходи до діагностування управлінських процесів, забезпечення результативності управління, формування управлінських механізмів та інструментального забезпечення управлінської діяльності в умовах нестабільного середовища функціонування підприємств.

Дисертація М.Г. Снопенка спрямована на вирішення важливого науково-практичного завдання, становить науковий внесок автора роботи щодо розроблення теоретико-методичних засад та практичних рекомендацій щодо інструментарію удосконалення системи управлінського впливу на підприємствах.

У вирішенні поставленого у роботі завдання, за результатами проведених досліджень, М. Г. Снопенком отримані наукові результати, серед яких особливу увагу слід зосередити на наступному.

Основна наукова новизна дослідження полягає в розробленні теоретико-методичних засад і практичних рекомендацій щодо інструментарію удосконалення системи управлінського впливу на підприємствах у вигляді змісту та опису системи управлінського впливу, побудови діагностичної моделі її оцінювання, а також засад розробки та впровадження, інструментарію удосконалення системи управлінського впливу на підприємствах.

У дисертаційній роботі удосконалено інструментарій удосконалення системи управлінського впливу на підприємствах, який, на відміну від існуючих підходів, ґрунтується на послідовному переході від результатів діагностики стану системи управлінського впливу до вибору відповідних підходів, рівнів і типів

інструментів удосконалення, формування дворівневої організації інструментарію та визначення організаційних форм його реалізації.

Автором удосконалено концептуальні засади розробки інструментарію удосконалення системи управлінського впливу, які передбачають розмежування інструментарію як системи взаємопов'язаних рішень та окремого інструмента як локалізованого засобу впливу, а також визначення діагностики як аналітичної основи удосконалення системи управлінського впливу. Суттєвим науковим результатом є удосконалення методичного підходу до впровадження інструментарію удосконалення системи управлінського впливу, який охоплює принципи, організаційні умови, етапи впровадження, оцінювання результатів і підстави для корекції рішень.

Значну увагу в роботі приділено уточненню розуміння системи управлінського впливу як впорядкованої конфігурації суб'єктів, об'єктів, інструментів, процедур і каналів зворотного зв'язку, що забезпечують керований та відтворюваний перехід від управлінського імпульсу до практичної реалізації й оцінювання результату.

Подальший розвиток у дисертації отримали засади діагностики системи управлінського впливу на підприємствах через уточнення мети, завдань, об'єкта, вимог до процедури та результатів діагностики, що створило методичну основу для розроблення діагностичної моделі. Окремо слід відзначити розвиток положень щодо механізму функціонування системи управлінського впливу через його розгляд у структурно-компонентному та процесному вимірах, а також типологізацію чинників впливу, що дозволило поглибити пояснення причин втрат управлінської конверсії та результативності управлінського впливу.

Одержані в дисертації результати мають прикладне значення для підприємств та організацій, діяльність яких потребує підвищення працездатності механізму функціонування системи управлінського впливу, зменшення втрат управлінської конверсії, локалізації ланкових дефіцитів і забезпечення відтворюваності управлінського впливу в умовах нестабільного та високотурбулентного середовища. Розроблені положення, підходи та рекомендації можуть бути використані у практиці внутрішньоорганізаційної діагностики, у процесі підготовки рішень щодо удосконалення системи управлінського впливу, а також під час впровадження, оцінювання, корекції та організаційного закріплення результативного інструментарію.

Отримані результати роботи М.Г. Снопенка доповідалися та отримали позитивні відгуки на науково-практичних конференціях різного рівня, а також використано в діяльності вітчизняних підприємств різної галузевої приналежності. Розробки повною мірою відображено у публікаціях у фахових наукових виданнях України та інших наукових виданнях. За темою дисертації опублікував 11 наукових праць, серед яких 6 статей – у наукових фахових виданнях, 5 публікацій – у матеріалах наукових конференцій.

Результати, отримані у дисертаційній роботі, послідовність, логіка та стиль викладення матеріалу свідчать про обізнаність здобувача щодо питань, які досліджуються, здібності до проведення глибоких наукових досліджень. Дисертаційну роботу підготовлено у відповідності до попередньо розробленого плану щодо її виконання.

У ході роботи над дисертацією Михайло Георгійович зарекомендував себе як відповідальний, цілеспрямований і самостійний дослідник, здатний планувати й реалізовувати наукове дослідження, формулювати обґрунтовані висновки та аргументовано відстоювати власну наукову позицію. Зауваження, які виникали в процесі наукового керівництва, мали переважно рекомендаційний характер і були враховані здобувачем під час доопрацювання дисертації. Вони не впливають на загальну позитивну оцінку роботи та не знижують її наукової й практичної значущості.

В цілому вважаю, що дисертація Снопенка М.Г. є завершеною науково-дослідницькою роботою, яка має наукову новизну, виконана в логічній послідовності, широко охоплює і глибоко опрацьовує поставлену проблему. Дисертаційна робота має всі кваліфікаційні ознаки та відповідає чинним вимогам до дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії. Дисертаційну роботу можна рекомендувати до подання до розгляду у спеціалізовану вчену раду по захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 073 "Менеджмент".

Науковий керівник дисертаційної роботи,
доктор економічних наук, професор, декан
факультету економіки і управління
Східноукраїнського національного університету
імені Володимира Даля Міністерства освіти і
науки України

Є.А. Івченко

Підпис декана факультету економіки і управління
доктора економічних наук, професора Івченка Є.А.
ЗАСВІДЧУЮ:

Начальник відділу кадрів

Ольга КУРТОВА